

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 41.

V Ljubljani, v ponedeljek 20. februarja 1899.

Letnik XXVII.

Novi predsednik francoske republike.

»Le roi est mort, vive le roi!« V četrtek zvečer okoli 10. ure je umrl predsednik francoske republike, Feliks Faure. In v soboto ob 3. uri popoldne je bil njegovim naslednikom izvoljen Emil Loubet.

Z ozirom na notranjo krizo in živahni značaj francoskega naroda so razni časniki širili senzacije vesti ter napovedovali velika iznenadenja ob volitvi novega predsednika. Kandidatov je bilo več, toda resna med njimi le predsednik senata, Emil Loubet, in bivši ministerski predsednik Méline. Loubet je znana oseba v Franciji, bil je že ministerski predsednik in dvakrat minister, in zadnji čas predsednik senata. Toda za njegovega ministerskega predsedstva so odkrili panamske goljufije in sam se je izražal nekako zaničljivo o raznih aferah, ki škodijo francoskemu ugledu. Navzlic temu je odločen pristaš naprav, katere je v Franciji ustvarila revolucija. In to je odločilo pri volitvi, dočim so se zbrali okoli Melina desniške stranke, monarhisti, patriotje in oni življi, katerim velja armada kot zaslomba monarhije. Méline je ob enem zastopnik agrarcev in varstvene carine. Sicer zmeren republikanec, vendar je imel zveze tudi z monarhisti, ki so ga vedno podpirali, ko je bil več let načelnik kabineta. A ravno to je vzrok, da mu večina republikancev v senatu in poslanski zbornici ne zaupa, češ, da bi v ugodnem trenutku prepustil vaje monarhu. Bali so se torej nemirov, celo prevrata državne vlade. Toda brzojav je kratko naznanjal: »V Parizu je vse mirno.« Pariz pa je Francija, Pariz odločuje v francoski politiki. In tako se je volitev izvršila brez posebnega hrupa. V Versailles-u se je sicer zbralo mnogo

radovednega občinstva in v stari kraljevski palači je bilo jako živahno, toda izgrediv ni bilo po ulicah. Ob 1. uri je bila polna dvorana, v kateri je za senatorje in poslance 900 sedežev. Na galerijah je bilo mnogo dam iz višjih krogov, v diplomatski loži so čakali izida poslanci Italije, Rusije in Švice, zastopniki nemškega poslaništva in papeževnega nuncijsa. Točno ob 1. uri Loubet odpravi kongres, večina ga živahno pozdravlja, kar znači, da je njegova izvolitev zagotovljena. Med socialisti je velik nemir. Ko prične s črko D, zakliče neki antisemit: »Čitajte: Dreyfuss!« Velik nemir. Loubet pogovarja, antisemit Lasies zakliče: »Vi molčite, Vi ste načelnik panamistov!« Déroulède stopi na govorniški oder brez glasovnice ter reče Loubetu: »Jaz ne volim, ker narod ima pravico voliti predsednika!« Velik nemir, republikanci kličejo: »Doli z njim!« Déroulède trikrat zakliče Loubetu: »Vi ste panamist!« ter zapusti govorniški oder. Ko Drumont oddaje svoj glas, mu nasprotniki sikajo, on pa zakliče v dvorano: »Doli z židi!« Baudry d'Asson, oddajajoč svojo glasovnico, zakliče: »Vive le roi!«, Cumeo d'Ornano: »Vive l'empereur!«. Méline je glasoval za Loubeta. Anarhist Sebastijan Faure je zaklical psovko proti Drumontu, mnogi mu odgovarjajo: »Doli z anarhijo!«

Glasovanje je trajalo poldrugo uro. Predsednik nato prekine sejo, ob 1/4. uri je bil skrutinij končan. Člani kongresa zopet zasedajo svoje prostore, podpredsednik senata, Franck-Chauveau stopi na predsedniško mesto ter naznani izid volitve. Oddanih je bilo 824 glasov, nadpolovična večina je 413; Emile Loubet je dobil 483 glasov, Méline 279, ostali glasovi so se razcepili. Nacionalisti zaženo velik krik, večina pa jih prevpije. Levica kliče: »Živela republika, živel Loubet!«

Nacionalisti odgovarjajo: »Panama! Panama!« Predsednik naredi konec demonstraciji s tem, da sejo zaključi.

V stranski dvorani je čakal Loubet, kateremu gredo čestitke razni senatorji in poslanci, ministerski predsednik in predsednik zbornice. — Loubet odgovori, da hoče doseči jedinstvo med republikanci, ter prosi ministerskega predsednika in zastopnike časnikov, da ga podpirajo. Ko je Loubet zapuščal palačo, ga je množica glasno pozdravljala, a mnogi so tudi klicali: à bas!

Emile Loubet je star 61 let. L. 1876 je bil izvoljen poslancem ter se pridružil republikanski levici; l. 1885 je bil izvoljen senatorjem. L. 1887 je postal minister za javna dela, l. 1892 je kot ministerski predsednik prevzel ministerstvo za notranje posle, katero pa je dne 10. januarja 1893 odložil zaradi panamske afere. Dne 16. januarja 1896 je bil izvoljen predsednikom senata.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. februarja.

Zasedanje deželni zborov. Danes se snidejo v svoja običajna mesta zastopi Galicije, Moravskega, Gorenje Avstrije in Solnograškega, pojutranjim pa se zbere dalmatinski, v soboto bukovinski in danes teden nižjeavstrijski deželni zbor. Zastopi sedmerih dežel toraj že vedo, kedaj se prične deželnozborsko zasedanje, glede vseh ostalih pa ni še nič določenega. O češkem deželnem zboru listi sicer poročajo, da se snide dne 10. marca, ter dostavljajo, da je ta rok merodajen tudi za ostale kronovine, toda uradno se ta vest naravnost dementuje. Mogoče je celo, da se snidejo vsi deželni zastopi preje nego češki, ker vlada želi, da se do tega časa spravno vprašanje

LISTEK.

Razgovor z državnim poslancem dr. Ferjančičem.

V saboto povedal je »Slovenski Narod« presenečenemu svetu, da je njegov urednik »imel priliko, govoriti z gospodom podpredsednikom dr. Ferjančičem.«

Kaj tacega se g. doktorju še ni primerilo, odkar je svoj sibli čolnič zaupal političnim valovom. S svojim skromnim političnim delovanjem ni mogel obrniti na svojo osebo pozornosti svetovnih listov in njegovih izrekov si niso zabeleževali žurnalisti, da bi z njimi razsvitljali politično temo, kedar je legla na kraljestva in dežele, zastopane v državnem zboru. Tega idiličnega, tihega življenja veselil se je gospod dr. Ferjančič do sabote, dne 18. februarja 1899. l., kmalu po tem, ko je minul predpust.

Takrat namreč stopil je v njegovo sobo jeden urednikov »Slov. Naroda« ter ga vprašal, kaj misli o položaju.

»Narod« pravi, da je imel njegov urednik »priliko, govoriti z dr. Ferjančičem«. Tako nekako

pišejo listi, kedar se posreči kakemu njihovih reporterjev, priti se do nepristopnega politika-voditelja, v kojega roki leži osoda narodov.

Pričakoval ga je za vsemi vogli, lazil je za njim po vseh šetališčih, v kavarni komaril mu je pri taroku ali pikéju, v gledišču postajal je pred vrati njegove lože, v železniški vagon se je priplazil za njim — vse zaman!! Naposled posrečilo se mu je, skozi okno zlesti v pisalno sobo znamenitega moža, ko je ta sedel baš pri delu. Nastavil mu je ošpičeni svinčnik na prsi in v tej smrtnej nevarnosti je mož pričel govoriti in sklanjala sta politični položaj tako, kakor berejo popisano brave večernega lista — ali pa tudi malo drugače, saj interview ni matematična naloga, ki zahteva točnosti, pa tudi ne konj, kateremu se ne sme brez škode odrezati noga, ali celo glava.

Take težkoče niso spremljale interviewa, s katerim je osrečil »Narodov« urednik g. dr. Ferjančiča, to je jasno vsacemu, kedor pozna razmerje med omenjenim listom in omenjenim poslancem. Sem ter tam se sicer zgodi, da gospod dr. Ferjančič zataji svoje znanje s »Slov. Narodom«, kedar mu preti postati neprijetno, toda to je samo na videz, po Heinejevem receptu: »Blamier' mich nicht, du schönes Kind — Und grüss' mich nicht unter den Linden, — Wenn wir

allein beisammen sind, — Wird sich schon alles wieder finden.«

Tako sta sedela tudi v saboto lepo skupaj jeden »Narodovih« urednikov in g. dr. Ferjančič. »Narod« pravi, da sta se ta dva gospoda pogovarjala »o nekaterih aktualnih političnih vprašanjih.«

Da se nam ne bode očitalo, da iz politične strasti prikrivamo svojim bralcem imenitne izreke in misli politikov nam nasprotno smeri, priobčujemo v sledečem svojim bralcem znamenite izreke, katere je pri omenjenem pogovoru izustil g. dr. Ferjančič. Pristavljamo, da citiramo doslovno po »Slov. Narod«, tako nam ta list ne bode mogel predbacivati, da zajemamo iz njegovih predalov, a ne povemo vira.

Izreki vidijo se nam povse izvirni, ideje pa tako nove, da se ne spominjamo, da bi jih bili že kedaj slišali ali brali.

Najprvo izrekel je g. dr. Ferjančič do sedaj še povse neznano misel, da je »obstrukcija zadočila obliko, da je bilo zborovanje državnega zbora prava paradija parlamentarizma«. To iskrico moralni smo pokazati bralcem, ker gotovo še niso brali sličnega. Da g. doktor ni pesimist, kaže nam njegov izrek, »da nastanejo v doglednem času normalne razmere«. Ta tolažilni izrek po-

vsaj tako daleč dožene, da bo omogočena mirna razprava ter razgovor o načinu definitivne rešitve jezikovnega vprašanja.

Kmečka organizacija na Gorenjem Štajerskem. Za uspešno organizacijo kmečkega prebivalstva se je dosedaj po nemškem delu Štajerske storilo vrlo malo. Pred nekaj časom se je sicer ustanovilo društvo »krščanska kmečka zveza«, ki je pa, pod varstvom onemogle in zastarele liberalne klike, delovalo le proti združenju kmečkega naroda na katoliški podlagi, posebno pa je gojilo verski indiferentizem pri dosedaj še vernem kmečkem prebivalstvu. Ker pa je, kakor je bilo pričakovati, to društvo k sreči prej razpadlo, predno je še povzročilo večjo nesrečo, je bila popolno pametna misel, da se ustanovi »katoliško konservativno kmečko društvo za srednje in gorenje Štajersko«. — O tem novem društvu piše »Grazer Volksblatt« meji drugim sledeče: Misel na ustanovitev takega društva je že stara; že tedaj, ko se je razdvojil Hohenwartov klub in se je tedaj razšel katoliško-konservativni deželni komite, se je pokazala nujna potreba takega društva. Potreba se je pokazala še očitneje posebno sedaj, ko vedno bolj napreduje organizacija družbe po raznih stanovih in je to tudi namen odličnih katoliških socijalnih politikov. Ako se organizujejo tovarnarji, obrtniki in delavci, in sicer na katoliški podlagi, ne sme zaostati poljedelec. Novo kmečko društvo je torej stanovsko društvo v varstvo verskih, gospodarskih in političnih interesov kmečkega ljudstva. — Namen društva je torej res zelo koristen in le želeli je, da bi res delovalo v smislu svojih pravil ter z vso silo pospeševalo gospodarsko organizacijo meji srednjimi in gorenjimi Štajerci, kakor to delajo njih marljivi sosede, slovenski Štajerci.

Razmerje meji Avstrijo in Nemčijo. V nemškem državnem zboru se vrši te dni, kot smo že omenili, razprava o interpelaciji posl. Johansena glede izгона nemških prebivalcev iz Nemčije in njih zatiranju. Interpelacijo so podpisali poleg Poljakov in Dancev tudi socijalni demokratje. Vlada ni hotela odgovarjati nanjo, vendar pa je interpelant toliko vplival na zbornico, da se je pričela razprava o tej zadevi. Govorili so v prvi vrsti podpisani poslanci, pa tudi nasprotniki so poslali v boj nekatere svoje može. Meji temi sta bila tudi knez Herbert Bismark in pa dr. Lieber, ki sta seveda vneto zagovarjala vladno politiko, ob enem pa tudi govorila o razmerju meji Nemčijo in našo državo. Prvi je rekel meji drugim: Naše razmerje napram Avstro-Ogerski je najboljšo, kar si jih moremo misliti, in ni mogoče misliti nato, da bi bilo kedaj drugače. Razmerje meji obema državama je podobno katoliškemu zakonu, ki je nerazločljiv. Drugi govornik se je povsem strinjal s knezom Bismarkom ter posebno hvalil tozadevno politiko pokojnega Bismarka, izjavil pa je, da je Bismark hrepenel še po ožji zvezi meji tema državama in da mora

miril bode, kedar se izvé, gotovo vse razburkane politične duhove.

Sledi naj samo še nekaj teh izvirnih izrekov, ki so se zdeli tudi »Narodu« tako znameniti, da je nekatere izmed njih natisnil razprto: »Popolnoma neizpeljiv je nemški državni jezik.« »Težave, katere prouzroča jezikovno vprašanje, se morajo odstraniti povsod, koder se nahajajo.« »Treba je pripraviti splošen narodnostni zakon.«

Kakor smo že rekli, se ne spominjamo, da bi bili uže kje čuli ali brali kaj enacega. To je novo, strašno novo! Da je prišlo to na dan, trebalo je res interviewa, sicer bi javnost pogrešala teh idej.

Dozdevati se nam sicer hoče, da so narodnostni zakon zahtevali uže davno drugi, n. pr. krščanski socijalci. Tudi se nam dozdeva, da je misel, da bodi Nemec v naši državi »primus inter pares«, ki jo je tudi razodel dr. Ferjančič »Narodu«, uže pred nekaj meseci v državnem zboru razvijal g. dr. Gregorec. Toda to so malenkosti, katere naj g. dr. Ferjančiča ne odvrnejo od nadaljevanja v saboto pričetih političnih razodetij, katera se glede jasnosti dajo primerjati izrekom delfiškega oraklja. Razlikujejo se od teh izrekov samo po svoji dolgotosti.

Ker mislimo, da bi bilo dotično sabotno »Narodovo« poročilo sodilo v listek, priobčujemo tudi

to idejo pospeševati vsak zaveden Nemec. — Mož je toraj naravnost zahteval, naj se Avstrija kar spoji s Prusijo v jedno državo, da tako navstane že davno zaželena »Alldeutschland«, iz katere bi bilo seveda treba izgnati vse nenemške narode. Ti može so seveda najboljši prijatelji naših Schönererjancev.

Ministerska kriza na Ogerskem. Danes ali jutri dobi Ogerska najbrže že novo vlado. Ministerski predsednik baron Banffy, minister Fejervary in Koloman Szell podali so se še v soboto zvečer na Dunaj, ter bili včeraj zaporedoma pri cesarju v daljši avdijenci. Baron Banffy je oficijelno vložil demisijo celega kabineta. Dotično prošnjo so podpisali ministri v soboto dopoldne v Budimpešti, le minister a latere Szechenyi jo je podpisal na Dunaju. Ob enem je stavil baron Banffy svoj terno predlog glede naslednika na sedežu ministerskega predsednika. Priporočil je baje cesarju v prvi vrsti finančnega ministra Lukasca, potem barona Fejervarya in še le na tretjem mestu Kolomana Szella. Ker pa je finančni minister, kakor se v obče zatrjuje, definitivno odklonil čast kabinetnega načelnika, prideta toraj v poštev le Fejervary in Szell. Oba sta bila že včeraj pri cesarju v avdijenci ter razvijala svoj program, toda gotovosti glede prihodnjega moža nimamo še prav nobene.

Cerkveni letopis.

Postni pastirski list ljubljanskega kneza in škofa Antona Bonaventure.

(Dalje.)

Ravno to je pa tudi mene nagnilo, da sem vas v božičnem pastirskem listu poklical na delo za dobre zavode, kjer bi se v času najbolj nevarnih let, v času gimnazijskih nauk poučevali in vzgajali vaši otroci, naši dijaki, namenjeni za duhovski, za profesorski, uradniški, odvetniški, zdravniški in katerikoli drugi, za vas vse potrebni stan. Zavode želim, kjer bi se obvarovali raznih slabih prilik, vzgajali pa v strahu Božjem, napeljevali, da bodo marljivi, delavni, sramežljivi, pokorni, učeni, pobožni, pa tudi dobre volje, veseli nam vsem na veselje in radost. Koliko delo za vse pozneje rodove! Ali se bo pa to doseglo? Upam, da! Saj bo Bog pomagal na priprošnjo Device Marije. O predragi, da ste vi moj božični pastirski list tako veselo, tako navdušeno sprejeli, kakor se mi od vseh strani poroča, to mi je znak, da bomo namen dosegli. Prosil sem namreč in molil po Devici Mariji Boga, naj bi moje besede zadele in vzbudile vaša srca! Uslišan sem: hvala Bogu in Mariji. Če boste pa še to storili, kar sem vas prosil, izpolnilo se bo, kar sem obljubil. Sezidali bomo zavode in tudi tako glavnicu utemeljili, da bodo mnogi brezplačno, mnogi pa za malo plačo v zavodih dobivali pouk in vzgojo. Toda treba, da zedinjenimi in z vsemi močmi delamo. Pritrgajte si torej po tista dva krajcarja na osebo za vsake kvatre! Darujte jih drage

njega oceno pod črto v nadi, da se bodejo bravci z njimi isto tako dobro zabavali, kakor so se bravci »Narodovi« s poročilom samim.

»Narod« pristavlja, da »ni nobenega dvoma, da se z nazoni g. viceprezidenta dr. Ferjančiča strinja tudi velika večina slovenskih in hrvatskih državnih poslancev«. Ker nam je znano, kakor smo to uže poudarjali svoječasnó, da stoji za g. »viceprezidentom« samo g. poslanec ljubljanskega mesta in naše trgovske zbornice, ker je torej verjetno, da je g. »viceprezident« razodel te svoje nove, samorasle ideje samo šele temu, zatorej prosimo »Narod«, naj malo počaka, naj dá malce časa ostalim gg. državnim poslancem slovenskim in hrvatskim, da te nove ideje sprejmejo vase, da jih predelajo in prebavijo duševno, potem upamo, da se jim uklonijo brezpogojno.

»Narod« pa tudi še pristavlja, da so »s tem z avtoritativne strani pojasnjena nekatera najaktualnejša vprašanja«. Vprašati se moramo tu, katera avtoriteta je govorila, za koga je ta avtoriteta merodajna? Za »Slov. Narod«? Morda, toda s tem še ni pomagano. Za naše poslance? Glej odgovor zgorej. Za državo? No, potem pa izide v kratkem narodnostni zakon, Nemec bo »primus inter pares«, obstrukcija poneha, vse bode lepo mirno in zadovoljno. Mi čakamo!

volje. Res, siliti vas ne morem, pa tudi nečem. Prosim vas pa v imenu vaših otrok in vnukov. Za sebe se ne bojim ne truda ne skrbi: saj sem zato škof, mili moji verniki, da za vas molim, delam in trpim, kar tudi prav rad storim.

3. Molite! Naš razum je potemnjen, da v strasti premnogi še ne vidijo ne, kaj je po volji Božji, kaj je dobro, kaj pa zlo; naša volja je slaba, da čestokrat spoznamo, kar je dobro in tudi sklenemo, toda ne storimo, da, storimo, kar veleva strast in poželjivost, četudi vemo, da bomo nesrečni. Ali ni tako, vprašam vas, može in žene? Ali ni tako, vprašam vas, fantje in dekleta? Od kod pomoči?

Pomagati nam more edino milost Božja, ki razsvetljuje um, da dobro spozna, da ogreva in krepi voljo, da tudi dobro ljubi in odločno stori. Toda, kako si moramo to pomoč Božjo pridobiti? Ako molimo. Kaj pa pravi naš vodnik, Gospod Jezus Kristus?

»Prosimo in boste prejeli, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo.« »Karkoli prosite Očeta v mojem imenu, vse vam bo dal«. To so besede Zveličarjeve. In sam je tudi molil; saj vemo, kako je molil pred posameznimi deli, molil po cele noči. Pojdimo torej za njim! Prosimo pomoči in dobili jo bomo.

Prosimo pa posebno za vse, kar je potrebno, da rešimo svojo dušo, da izpolnimo voljo Božjo, da ukrotimo svoje strasti, da srečno umrjemo in dosežemo zadnji svoj namen. Časne zadeve naj nam pa Bog tako uravna, kakor so za dušo najbolj koristne. Naj nam da dolgo ali kratko življenje, bogastvo ali pa siromaštvo, čast ali pa zaničevanje, zdravje ali pa bolezen in sploh vse, kakor ve, da je za našo neumrljivo dušo najboljšo.

Jezus je bil Sin Božji, pa kako je On živel? Ali ne v ponižnosti, v preganjanju, v siromaštvu, v trudu, v mukah in prav malo časa? Ali ni mogel reči: »reven sem in poln nadlog od mladosti«. Hočemo li mi vse, kar nam prinaša življenje, drugače soditi, drugače ceniti?

Molimo torej za pomoč Božjo v vseh dušnih potrebah: za čednosti, za zmago v skušnjavah, za pomoč zoper strasti, za srečno smrt. Iščimo si zagovornikov pri Gospodu Jezusu! Imamo pa Devico in Mater Marijo, sv. Jožefa, sv. apostole Petra in Pavla, sv. Cirila in Metoda, svojega patrona, sv. angela varuha. Radi pa hitimo skupno pred tabernakelj, kjer pod podobo kruha tajno biva sam Gospod Jezus in na nas čaka, da nas razsvetli in okrepi. Kako lepo je, če v nedeljah malo dalje v cerkvi pomolite. Kako krasno; če molite uro pred sv. Rešnjim Telesom, kako Bogu všeč, če molite skupno in glasno molitve njemu na čast! Kako me veseli, ko čujem, da se to godi po več farah, posebno v času, ko čakate na krščanski nauk, ali pa po krščanskem nauku! Kako me veseli, ko čujem, da so zato dekleta bolj sramežljive in pobožne, pa tudi fantje bolj krotki in zmerni in čisti!

Radi pristopajte društvom, kjer se več moli in se večkrat prejemajo sv. zakramenti. Prav zelo vam priporočam družbo svete družine in pa tretji red sv. Frančiška. Ako v družbi molite in morda vsak mesec, ali vsak drugi mesec, ali vsaj vsake kvatre prejmete svete zakramente, koliko bodo vaše molitve vredne, kako čvrsti boste v čednostnem življenju, kako lahko boste premagovali strasti, ki bi vas rade od Boga odtrgale! Pa tudi med seboj si boste z dobrim vzgledom dajali pogum. Če se neprijatelji Božji družijo, združite se tudi vi, ki se Boga bojite, pa boste združeni lože ostali stanovitni. Ali naj se samo brezbožnost javno šopiri, pobožnost naj se pa skriva?

(Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. februarija.

(Ljubljansko gasilno društvo in slovensko po veljevanje.) Včeraj vršil se je izvanredni občni zbor gasilnega društva na starem strelišču. Povabljen bil je po gosp. županu tudi naš poročevalec, a ga načelnik g. Doberlet ni pustil k zborovanju, češ da imata pravico za vstop le poročevalca vladnega in občinskega lista (!), da je to le »Familien Versammlung«. Mestno občino zastopal je g. župan Hribar. Izročila in pripela sta se zaslužna križca gg. Ahčinu in Šantelnju, ki sta bila odlikovana povodom cesarske jubilejne slav-

nosti. Invalidna jubilejska ustanova sprejela se je soglasno, g. Winkler, posestnik, kateri je daroval društvu 500 gld., imenoval se je častnim članom. Živahno je bilo pri zadnji točki, ali naj se vpelje slovensko poveljevanje ali naj se nemškutari še nadalje. Kakor znano, ni potrdil občinski svet sklepov zadnjega občnega zbora, marveč naročil načelnistvu, naj skliče izvanredni občni zbor, ter nasvetoval, naj upelje slovensko poveljevanje. Terizovalo se je do skrajnosti. Prebrali so se tudi pismeni dogovori načelnistva z mestnim županom, vzlasti iz zadnjega je bilo razvidno, da zahteva župan, da se vsaj do 1. junija 1900 vpelje slovensko poveljevanje; član gosp. Trtnik stavi predlog, naj se takoj vpelje, katerega gosp. Fr. Kovač podpira. Vse rotenje in pestenje načelnika gosp. Doberleta, češ na denar, družino in svoje zdravje nisem gledal, a me nečete poslušati, ni pomagalo, tudi grožnja, da odstopi — kar pa ni in ne boče storil — ni vlekla. Moštvo stalo je trdno in uvidevši, da se je velika večina odločila, da se slovensko poveljevanje takoj vpelje, pozdravilo je izid z živijo-klici, edino nemškutarji in že davnej z njimi zvezani socijalni demokratje obsedeli so na svojih prostorih, žalostno mrmraši med seboj, češ, zadnja nemškutarska trdnjava je padla. Zasluge zato pridobil se je pa tudi ključavničarski mojster g. Rebek. Moštvu gasilnega društva pa kličemo: Le tako krepko naprej, varujte svoje narodne pravice in hitite vsakomur, ako potreba, »na pomoč«.

(Osebnosti.) Pravni praktikanti Roman Terstenjak pri okrožnem sodišču v Mariboru, Milan Račič in Adolf Kaiser pri deželnem sodišču v Ljubljani, Ig. Gulz v Celovcu in Fr. Trenker v Gradcu so imenovani avskultanti v področju graškega nadsodišča. — Mil. gosp. Ivan Vertin, škof v Marquette v Severni Ameriki, se je vsled bolehnosti odpeljal v Florido, kjer ostane čez zimo, da si utrdi zdravje.

(Socijalno-demokratski shod.) V soboto zvečer so imeli socijalni demokratje shod v kazini. Prvi je govoril »sodrug« Kristan o absolutizmu in parlamentarizmu. Kritikoval je vlado in parlament. Ne samo vlada, ampak tudi parlamentarne stranke od prve na desnici do zadnje na levi so krive temu neznosnemu položaju. Torej tudi socijalni demokratje so krivi, o katerih pa gosp. Kristan ni ničesar povedal. — Drugi govornik je govoril nemški, a vladni komisar ga je ustavil zaradi neke malenkostne izjave in razpustil shod. Ko je nekdo izmed poslušalcev glasno dal duška svoji nevolji, mu je zaklical predsednik: »Halten's d' Goschen«.

(Umrla je) sinoči ob tričetrt na 10. uro po kratki bolezni gđ. Marija Pavlovčič, sestra č. g. Jak. Pavlovčiča, župnika na Suhorju. Bila je zelo marljiva in pobožna. N. p. v m.!

(Darilo.) Gospa Josipina Hotschevarjeva v Krškem, ki je že minolo leto povodom cesarjeve vladarske petdesetletnice za bolnišnico v Krškem darovala 30.000 gld., je sedaj povodom odlikovanja z Elizabetinim redom za notranjo opravo darovala še 5200 gld.

(Streljanje proti toči.) Ker se je streljanje ob bližajočih se nevihtah minolo leto v metliški in draški občini obneslo, hočejo letos, kakor se poroča iz Črnomlja, v metliškem sodnem okraju ustanoviti 12 novih takih strelišč.

(Razprodaja knjig.) V četrtek dopoldne se bodo razprodajale knjige pokojnega prelata dr. Čebaška.

(Z Goriškega) 16. febr. (Izv. dop.) (Lahonsko prebivalstvo mesta goriškega in žid Luzzatto.) Da je naše Primorje res dežela neverjetnosti, se razvidi med drugim tudi iz tega, da misli žid Graziadio Luzzatto se potegniti za poslanski mandat goriškega mesta, namesto odstopivšega grofa Franc Coronina. Mar res so se goriški katoličani že v močvirje in sicer tako globoko pogreznili, da ga ni dosihmal nobenega, ki bi temu predrznemu židu in jezičnemu dohtarju zaklical s krepkim glasom: »Stoj!« — Da celo deželni glavar ali vsaj namestnik deželnega glavarja bi menda rad postal v svoji brezmejni časti in novcev-lakomnosti on, ki je bil pred časom v Italiji kot žid civilno s kristjano poročen, kakor gre govorica. — Goriško prebivalstvo, kakor mi je tožil te dni pošten katoličan — Italijan in Avstrijanec, je pa tako zagazilo po svojih irredentovskih in Slovence sovražnih listih »Corriere« in »Sentinella«,

katera spisujejo večinoma goriški židje, ter je tako odvisno od židov, tako vglobljeno v irredentovskem stremljenju, da je dvignenje iz tistega postalo skoraj nemogoče. »Piangi Gorizia mia, che ne hai ben d'onde!« — (To je: Jokaj se, Gorica moja, kajti imaš dovolj vzroka za to!) Mar ima goriški list »l'Eco« res tako malo ali celo nobenega upljiva med goriškim prebivalstvom, da si ne upa v imenu ogromne večine goriškega katoliškega prebivalstva kar najkrepkejši tej židovski predrznosti: »Férma e alto là«, zavpiti?! Ako je laško oziroma lahonsko prebivalstvo že tako daleč zagazilo, je treba temu žalostnemu pojavu poiskati vzroke bolj globoko. Omenjena lista pišeta sovražno cerkvi in Slovincem, proti katerim jih vedno hujskata; ravno tako proti Avstriji, pa bolj med vrstami, kedar tega radi državnega pravnika preodkrita ne sméta. Kak razložek je nastal med Gorico 1848—49 in ono v sedajni dobi?! Tedaj (1848) so povabili sosedje Videmčani tudi Goričane, da bi se okoli Velikenoči vzdignili zoper Avstrijo. Ali tedaj je stala vsa Gorica kot en mož za svojo ljubo Avstrijo, ter niso porajali za grožnje Videmčanov, s katerimi so strašili Goričane, da bodo prišli k njim v veliki noči »pirhe sekat na njih glavah in z njih glavami igrat na krogle in piskat in gost na njih črevesa«.

(Garibaldijeva himna) je v avstrijskem Trstu postala že skoraj domača. Zlasti jo rade krožijo predpustne šeme. Nekaj takih šem so spravili pod ključ.

(Za drugo deželno norišnico) pri Celju je občinski zastop celjski sklenil prositi dežel. odbor, oziroma zbor štajerski.

* * *

(Dijaki pri papežu.) Dne 12. februarja je papež vsprejel rimske katoliške vseučilišnike, ki so prišli prosit ga, naj blagoslovi njih društveno zastavo, krasno delo, iz katerega srede se blišče zlate črke: Initium sapientiae timor Domini (Začetek modrosti je strah božji.) Papež jim je blagoslovil zastavo, rekoč, da ga zelo tolaži, ko vidi v vdanosti okrog sebe zbrane katoliške akademike, katere čaka v bližnji prihodnosti lepa naloga, delovati v blagor cerkve in domovine, s tem večjim uspehom, čim krepkejšo bo njih versko prepričanje, vednost in družabno stališče. Vspodbujal je papež dijake, naj dejanski spoznavajo svojo vero brez bahanja, pa tudi brez slabosti. Tako spoznavanje vere jim bo dajalo znak plemenite odločnosti, kajti človek držeč se katoliške vere, daje čast vsemu, kaj je največ vredno in najbolj vzvišeno za človeški duh. Pozivljal jih je konečno, naj se mej dijaki odlikujejo z marljivostjo in ljubeznijo do studij ter naj drugim tovarišem dajo lepe vzglede, da bo katoliško akademsko društvo v vsakem pogledu res vredno svojih plemenitih nalog.

(Posvetitev človeštva Srcu Odrešiteljevemu.) Iz Rima poroča »L' Univers«, da je papež Leon XIII. naznanil svoj namen, da vso cerkev, vse škofije, vse človeštvo ob koncu tekočega stoletja posveti presv. Srcu Jezusovemu.

(Župana iščejo.) Mestni svet pariški išče načelnika, pa ga ne najde. Vsi, ki imajo upanje, da bi bili izvoljeni, nočejo vsprejeti kandidature za to mesto. Kaj je pač vzrok tej skromnosti? Dobro poučeni ljudje pripovedujejo, da se vsi ti hranijo za prihodnje leto. V Parizu načeljuje namreč župan samo jedno leto. Prihodnje leto pa bo leto svetovne razstave in načelnik pariških mestnih očetov — radikalec ali socijalist — bo imel častno nalogo, vsprejemati vladarje, ki bodo obiskovali razstavo. In ti prepričani demokratje letos nočejo vsprejeti časti pariškega župana, da bi se prihodnje leto njih demokratizem tem prijetnejše solnčil v bližini kronanih glav. Tudi ta slučaj nam kaže, da ima čestokrat skromnost svoje — posebne vzroke.

(Nazivanja pri oblastvih.) Dunajski časniki poročajo, da so ministerstva odločila, naj se v službenih dopisih na politična oblastva opuščajo vsa nazivanja pri naslovih, tako n. pr.: Gospodu c. kr. namestniku — Gospodu c. kr. okrajnemu glavarju v — Oblika dopisov na avtonomna oblastva ostane prejšnja.

(Živi časniki) Kakor je splošno znano, je na Ruskem mnogo analfabetov, in zato primeroma malo časnikov. Socijalni boj sedanjega časa pa

sili tudi to vrsto ljudij, seznaniti se s tem, kar se po svetu novega zgodi. Zato se je pa po ruskih mestih, kakor n. pr. v Charkovu razvila nova šega, namreč da nekatere osebe, ki nimajo menda veselja za kak drug poklic, javno po trgih in sejnih, obdane od množice radovednih poslušalcev in stojče na kakem starem lesenem zaboju glasno čitajo časopise od besede do besede. Poleg njih je postavljena skledica za novce, s katerimi jim plačujejo hvaležni politikujoči analfabeti njih trud, na drugi strani pa jerbas za naturalije, ako kdo nima denarja. Temu podobna obrt je ta, da odrasle deklice hodijo po ulicah in pravijo otrokom mične pravljice in pripovedke za majhni dar v znesku nekoliko kopejk, včasih tudi za malo kruha ali sadja.

Društva.

(Podpornemu društvu za slovenske visokošolce v Gradcu) so izza zadnjega izkaza doposlali podpore ti-le gospodje: G. Frančišek Robič, c. kr. profesor, dež. in državni poslanec in deželni odbornik, je izročil vsoto 105 gld., katero so zložili gospodje: Frančišek Robič, c. kr. profesor itd., 10 gld.; Viljem Pfeifer, posestnik, dež. in državni poslanec, 5 gld.; Josip Kušar, trgovec, posestnik in državni poslanec, 5 gold.; Jožef Žičkar, župnik, dež. in državni poslanec, 5 gld.; dr. Lavoslav Gregorec, kanonik in državni poslanec, 5 gld.; Frančišek Povše, veleposestnik, drž. poslanec in deželni odbornik, 5 gld.; Vekoslav Spindič, c. kr. profesor v pok., deželni in državni poslanec, 5 gold.; dr. Ignacij Žitnik, beneficij, dež. in državni poslanec, 5 gld.; Jožef Pogačnik, c. kr. poštar, posestnik in drž. poslanec, 5 gld.; vitez pl. Berks, veleposestnik in državni poslanec, 5 gld.; Anton Vuković vitez Vučjodolski, namestništveni svetnik v pokoju, deželni in državni poslanec, 5 gld.; grof Alfred Coronini, veleposestnik in državni poslanec, 5 gld.; dr. Andrej Ferjančič, c. kr. dež. sodni svetnik, drž. poslanec in podpredsednik poslanske zbornice, 5 gld.; Lambert Einspieler, stolni školašt in drž. poslanec, 5 gld.; Ivan Vencajz, c. kr. dež. sodni svetnik in drž. poslanec, 5 gld.; dr. Anton Gregorčič, prof. bogoslovja, deželni in državni poslanec, 5 gld.; dr. Anton Stojan, kurat in drž. poslanec, 5 gld.; Frančišek Šuklje, c. kr. dvorni svetnik, drž. poslanec itd., 5 gld.; I. Radimsky, drž. poslanec, 2 gld.; dr. Pavel Turner, vzgojivalec na Dunaju, 5 gld. in gospa Mar. Pahernik, posestnica v Vuhredu, 3 gld. — Dalje so darovali gospodje: dr. Anton Čamer, zdravnik v Gradcu, 5 gld.; dr. Tomaž Horvat, odvetnik v Ptuj, 10 gld.; neimenovan rodoljub v Gradcu, 5 gld.; Simon Rutar, c. kr. gimnazijski profesor v Ljubljani, 5 gld.; Štefan Klun, gostilničar in posestnik v Ljubljani, 3 gold.; dr. Jakob Sket, c. kr. gimnazijski profesor v Celovcu, 5 gld.; dr. Gregorij Krek, c. kr. vseučiliški profesor v Gradcu, 2 gld. 20 kr. in slavna družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 10 gld.; vsega vkupe 150 gld. 20 kr., za katero vsoto izreka odbor podpornega društva vsem dobrotnikom najsrčnejšo zahvalo. Nadaljne podpore naj se blagovolijo pošiljati društvu blagajniku, c. kr. gimnazijskemu profesorju Francišku Železingerju v Gradcu (Zinzendorferstrasse 32).

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 20. februarja. Stališče vlade je na zgoraj še vedno trdno, kakor v minolem letu. Glavna naloga vlade je, da ohrani sedanjo večino. Grof Thun hoče postopati v soglasju z večino in proti volji čeških poslancev ne boče preklical jezikovnih naredeb.

Dunaj, 20. februarja. Vlada je jezikovno naredbo za Šlezijo, ki je veljala za politična in sodna oblastva, razširila tudi na finančna.

Dunaj, 20. februarja. Na posebni cesarjev poziv je došel danes dopoldne Koloman Szell iz Budimpešte in bil opoldne pri cesarju v avdijenci. Skoro gotovo je, da se njemu poveri sostava novega ogerskega ministerstva.

Dunaj, 20. februarja. Koloman Szell je bil danes opoldne od cesarja vsprejet v avdijenci ter dobil pooblastilo, da sestavi novo ministerstvo.

Dunaj, 20. februarja. Pri pogrebu predsednika Faure bo cesarja zastopal višji dvornik knez Montenuovo, ki jutri zvečer odpojuje v Pariz.

Airolo, 20. februarja. V soboto po noči se je odtrgal znova velik kos skale. Prebivalstvo je silno vznemirjeno.

Pariz, 20. februarija. Predsednik Loubet ostane do vstoličenja v palači Luksemburg. Včeraj dopoldne je vsprejel ministerskega predsednika Dupuy in ostale ministre, ki so vložili ostavko, kakor določa ustava, vendar je Loubet najbrže ne bo vsprejel, ker je takoj po izvolitvi izjavil, da računa na podporo sedanjega kabineta.

Pariz, 20. februarija. Dupuy se je izjavil nasproti časnikarjem, da odloži ministersko predsedstvo, ako parlament ne vsprejme zakona glede revizije; s tem soglaša tudi novi predsednik Loubet.

Pariz, 20. februarija. Sinoči so se zopet ponavljali izgredi, ki pa niso imeli nikakih resnih posledic.

Pariz, 20. februarija. Vsled nemirov povodom izvolitve novega predsednika so zaprli 150 oseb. Prijeli so tudi grofa Bary-ja, katerega so pa pozneje oslobodili.

Rim, 20. februarija. „Italie“ piše, da je Nizozemska povabila Vatikan na mirovni kongres, a italijanska vlada je ugovarjala.

Rim, 20. februarija. V odgovoru na noto ruske vlade odgovarja Vatikan po poročilu „Agenzia Stefani“, da je v slučaju mejnarodnih preprirov, iz katerih bi lahko navstala vojska, mnogo umestneje poseči po posredovanju, kakor pa za take slučaje imenovati permanentno razsodišče.

Rim, 20. februarija. Vatikanski listi pišejo, da je novi predsednik francoske republike Loubet zmeren državnik in da ostanejo mej Parizom in Vatikanom dobri odnošaji.

Bruselj, 20. februarija. Na bližnjem kolodvoru Forest je iz Monsa došli brzovlak s toliko silo trčil ob osobni vlak, ki je došel iz Tournai-ja, da se je razbilo večje število voz. Ubitih je do 30, nevarno ranjenih nad 50 oseb.

London, 20. februarija. Iz Pekinga poročajo, da se je mej Rusi in Kitajci v Talienwanu vnel hud boj. Padlo je baje 100 Kitajcev. Podrobnosti niso znane, govori se le, da je temu dalo povod iztirjavanje davkov.

Washington, 20. februarija. V tukajšnjih uradnih krogih se zatrjuje, da bo moral general Otis na Filipinih pričeti z ofenzivo, ker sicer ne more dobiti za svoje čete postojank, na katerih bi vojaki lahko vztrajali tudi v deževnem času.

Listnica uredništva.

G. Sk. v Z. Dotična knjiga je že dotiskana, torej se ne da nič spremeniti. Stvar je pa gotovo uvaževanja vredna.

Umrli so:

17. februarija. Ciril Trefalt, delavca sin, 7 mesecev, Dunajska cesta 23, bronhitis. — Jera Drešek, delavka, 70 let, Illova 34, rak na obrazu. — Terezija Peer, zasebnica, 84 let, Sv. Petra cesta 24, ostarelost.

V bolnišnici:

16. februarija. Ivan Oblak, dninar, 23. let, jetika. — Anton Podboršek, dninar, 78 let, ostarelost.

V hiralnici:

18. februarija. Magdalena Hönigmann, kotarica, 90 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m., srednji zračni tlak 736,0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24. urah
18	9. zvečer	740,8	3,8	sr. srzh.	jasno	
19	7. zjutraj 2. popol.	741,9 741,7	1,2 7,9	sl. jvzh. sr. vsvzh.	megla oblač.	0,0
19	9. zvečer	741,4	3,8	sl. sever	jasno	
20	7. zjutraj 2. popol.	740,9 739,6	1,8 8,3	sl. jvzh. sr. jug	megla jasno	0,0
Srednja temperatura sobote				4,2°, normale: —0,1°		
Srednja temperatura nedelje				4,3°, normale: —0,2°		

Izvir: Giesshühl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko

MATTONLIEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

kot zdravilni vrecel že stoletja znana v vseh boleznih

sapnih in prebavnih organov,

pri protinu, želodčnem in mehnem kataru. Izvrstna za otroke, prebolele in mej noseč (l.) nostjo. 20—7

Najboljša dijetetična in osvežujoča pijača.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specijskih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

VABILO

k

I. rednemu občnemu zboru

„Kmetijskega društva v Zgor. Tuhinju, registr. zadruga z omejeno zavezo“,

ki se bo vršil

v nedeljo, dné 5. marca 1899,

popoldne po cerkvenem opraviu

v društvenih prostorih.

Vspored:

1. Nagovor načelnika.
2. Poročilo tajnika in blagajnika.
3. Volitev načelstva, po žrebu odstopivših odbor-nikov, nadzorstva in razsodišča.
4. Razni pogovori in nasveti.

K obilni udeležbi uljudno vabi

198 1—1

odbor.

Vabilo

na

II. redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Selcih“,

kateri se vrši

v nedeljo, dné 5. marca, ob 3¹/₂ uri popoldne.

Vspored:

1. Poročilo načelnstva.
2. Potrjenje računa.
3. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njega namestnika.
4. Razni nasveti.

V Selcih, dné 17. februarija 1898.

196 1—1

Načelstvo.

Vabilo

na

III. redni občni zbor

„Kmetijske hranilnice in posojilnice

v Starem Trgu pri Ložu,

registr. zadruga z neomejeno zavezo“,

kateri se vrši

dné 5. marca 1899 ob 3. uri popoldne

v prostorih konsumnega društva

s sledečim vspeedom:

1. Nagovor.
2. Poročilo za upravno leto 1898.
3. Polaganje in odobrenje računov.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Razni nasveti.

K obilni udeležbi vabi vse p. i. ude

197 1—1

načelstvo.

Tomo Tollazzi iz Logatca

priporoča svoja raznovrstna pristna

✱ istrska vina ✱

črna in rumena. Črna od 17 do 23 gld. Dalje pravi istrski tropinovec, zadacan po 80 kr. liter. — Na zahtevanje pošljem uzorce. 91 4—3

Stanarinske knjižice za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Žrebanje nepreklicno
18. marca 1899.

Dunajske srečke à 50 kr.

priporoča

99 13—2

J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 20. februarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 » 15 »
Avstrijska zlata renta 4%	120 » 40 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 » 70 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 95 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	97 » 90 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	923 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	369 » 25 »
London vista	120 » 37 ¹ / ₂ »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 95 »
20 mark	11 » 78 »
20 frankov (napoleonor)	9 » 55 ¹ / ₂ »
Italijanski bankovci	44 » 45 »
C. kr. cekini	5 » 67 »

Dné 18. februarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	173 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 » 25 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 60 »
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139 » 75 »
Dunavske vravnave srečke 5%	130 » 25 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 » — »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 » 30 »
Prioritetne obveznice državne železnice	222 » 80 »
» južne železnice 3%	179 » 75 »
» južne železnice 5%	125 » 20 »
» dolenskih železnice 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 » — »
Avstrijske rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 25 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	27 » 50 »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 75 »
St. Genois srečke, 40 gld.	82 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	24 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 » 25 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3510 » — »
Akcije tržškega Lloydja, 500 gld.	471 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	67 » 25 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	116 » — »
Montanska družba avstr. plan.	239 » 50 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	185 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 50 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosede kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.